

Глазами медиков «скорой помощи»

Еще раз о том, как роженицу спасали

стор. 2

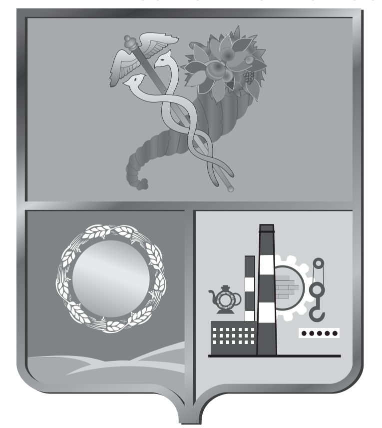

Добрі наміри, гарні справи...

Все для розквіту Передмістя

стор. 3

www.tribune.kharkov.ua

ТРИБУНА трудящих

18 травня 2011 р.
Середа
№36
(8699)

Заснована 18 липня 1937 року

ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОГО РАЙОНУ ДЛЯ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Шановні іменинники

Чеверда Віктор Михайлович — головний лікар Мереф'янської ЦРЛ;

Шумілкін Володимир Андрійович — депутат обласної ради;

Гайдамака Лариса Михайлівна — старший помічник прокурора Харківського району;

Капусник Ігор Вадимович — начальник територіальної державної інспекції праці у Харківській області;

Савін Євген Євгенович — заступник голови облдержадміністрації;

Остапчук Віктор Миколайович — начальник статутного територіально-галузевого об'єднання Південна залізниця, Герой України, почесний громадянин Харківської області;

Федченко Юрій Григорович — головний лікар обласного госпіталю інвалідів війни!

Вітаємо вас із Днем народження та бажаємо міцного здоров'я, щедрої долі, благополуччя, творчого натхнення, сил і наснаги, успіхів у ваших справах!

Голова Харківської райдержадміністрації В. П. ЗБУКАР

Голова Харківської районної ради М. В. ТРЕТЯК

Вакансії

Харківська районна державна адміністрація оголошує конкурс на заміщення вакантної посади головного спеціаліста юридичного відділу апарату райдержадміністрації.

Претенденти на заміщення посади повинні: мати повну вищу юридичну освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста; вільно володіти державною мовою; мати високий рівень володіння роботою на ПК (WORD, EXEL); уміти готувати аналітичні довідки; мати досвід представництва у судах; мати стаж роботи за фахом у державній службі не менше 3 років або стаж роботи за фахом в інших сферах не менше 5 років.

Прийом документів для участі в конкурсі протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення.

Детальну інформацію про умови конкурсу можна отримати у відділі кадрової роботи апарату райдержадміністрації (м. Харків, Комсомольське шосе, 52, каб. 61, тел. 777-22-04).

Конкурсна комісія

***

Харківська районна державна адміністрація оголошує конкурс на заміщення вакантної посади головного спеціаліста відділу кадрової роботи апарату райдержадміністрації на час відпустки для догляду за дитиною основного працівника.

Претенденти на заміщення посади повинні: мати повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста, бакалавра; вільно володіти державною мовою; мати високий рівень володіння роботою на ПК (WORD, EXEL); уміти готувати аналітичні довідки; мати навички спілкування з людьми; мати стаж роботи за фахом у державній службі не менше 5 років або стаж роботи за фахом в інших сферах не менше 5 років.

Прийом документів для участі в конкурсі протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення.

Детальну інформацію про умови конкурсу можна отримати у відділі кадрової роботи апарату райдержадміністрації (м. Харків, Комсомольське шосе, 52, каб. 61, тел. 777-22-04).

Конкурсна комісія

О КРИЗИСЕ СЕМЬИ И МУЛЬТИКАХ «ПРО ЭТО»

15 мая мировое сообщество отметило Международный день семьи. Генеральная ассамблея ООН в 1993 году не случайно установила этот день: начиная со второй половины прошлого столетия, кризис семьи стремительно набирает обороты. И наша страна, увы, не исключение, что подтверждается глубоким демографическим кризисом, грозящим серьезными проблемами.

Как-то мне на глаза попалась статья, которая называется «Интеллектуальное растление». Речь в ней шла о настоящей информационной войне, развязанной против наших детей, о засилье западных мультфильмов, в которых все поставлено с ног на голову — пропаганда жестокости, культ оголтелой сексуальности и полное отсутствие таких ценностей, как семья, чистота, доброта.

На первый взгляд, в статье сгущены краски, но, прочитав ее, я вдруг вспомнила, как старалась уберечь своего ребенка от подобной низкопробной «продукции», которую и в самом деле никак не назовешь фильмами для маленьких детей.

Сегодня родители всех мастей и социальных слоев удивляются: двадцатипятилетние взрослые люди не в состоянии сами справиться с проблемами. Мы приводим в пример себя, любимых: как же, мы уже в двадцать-двадцать пять лет имели семью и весьма успешно справлялись с ролью жен, мужей и родителей. И кастрюлями-пеленками, дефицитом, очередями и безденежьем нас было не испугать: мы боролись и побеждали. А сегодня, когда к услугам молодых — неслабый арсенал бытовой техники, полные прилавки товаров, многие боятся даже слов «семья», «дети», «ответственность». Почему? Корни этой непростой проблемы, как и многое другое, закладываются в раннем детстве.

Просматривая западные мультики, и впрямь замечаешь, что в них четко заложена модель поведения для будущих мужчин и женщин — направленность на семью там отсутствует напрочь. Более того, материнство, особенно многодетность, там не просто пропагандируется, а зачастую жестоко высмеивается: маргинальные неопрятные мамаши с непривлекательными человеческими детенышами на руках противопоставляются красавицам, рядом с которыми никогда не увидишь детей. Привлекательным материнство выглядит только в мультфильмах про животных. В фильмах же, где герои — люди, культивируется хамское поведение, беспринципность и жестокость всевозможных «мачо», вызывающая эротичность и отсутствие стыда и женственности у мультяшных полуобнаженных красоток.

Для нас, взрослых, подобные картинки — абсолютно безобидные штуки: мы понимаем, что в жизни все не так. А у детей с раннего возраста на уровне подсознания откладывается принцип — «это хорошо». И спустя несколько лет они будут стремиться походить на героев, обладающих, прямо скажем, не лучшими качествами. Сексуальная дива никогда не захочет портить хищный маникюр вульгарной стиркой и готовкой, не станет уродовать фигуру родами. Крутой супермен никогда не опустится до банального зарабатывания денег — все должно быть на тарелочке, много и сейчас, а для этого нужно быть сыном миллионера, а еще проще отобрать или украсть. Он никогда не посмотрит на простую «серенькую мышку» — ему подавай гламурную красотку, которая лихо плюет через плечо, знает толк в сексе и выпивке, разбирается в тряпках и веяниях моды. Светлые и чистые образы царевен и Аленушек из старых сказок ушли в прошлое.

(Окончание на 2-й стр.)

Комментарий

Татьяна Виноградова, детский психолог:

— К сожалению, искусство, щадящее психику детей, ушло в прошлое. Возрастной ценз теперь ничем не ограничен. И это неправильно! Ребенок — маленький и слабый, он ищет какие-то ценности и свое место в этом мире, а подобная продукция может навсегда дезориентировать его. Главное свойство героев детского кино — это обаяние, детская наивность, обезоруживающая доброта. Так должно быть. В современных же западных мультфильмах этого нет. Более того, герои излишне взрослые, со всеми взрослыми чертами, а главное, пороками. И дети действительно подсознательно могут перенести модель их поведения на себя — ведь эти порочные герои очень красивые, раскрашенные в кричащие яркие цвета, а потому весьма привлекательны. И дети подсознательно будут их копировать, причем не только в детстве. Посоветовать родителям можно только одно — оберегать детей от этой «чумы». К сожалению, не всегда это удается. Тогда в противовес надо показывать детям старое доброе детское кино, сравнивать и обязательно объяснять, «что такое хорошо, а что такое плохо».

■ Здоровье

Осторожно: родинка!

Чрезвычайно распространенные родинки и новообразования могут появляться на коже в любом возрасте. Они разнообразны как по внешнему виду, так и по строению. Нередко о происхождении родинок судят по их окраске.

Родинки, которые развились из кровеносных сосудов, имеют ярко-красную, вишневую окраску, из лимфатических сосудов — светлые, с желтовато-красноватым оттенком. Наиболее темные родинки развиваются из эпидермиса. Можно различать пигментные родинки, бородавки, голубые родинки, старческие кератомы, кожный рог и др. Эти образования могут быть плоскими, полусферическими, с бородавчатыми разрастаниями, некоторые из них покрыты волосами. Крупные родинки, имеющие обезображивающий вид, в ряде случаев не должны вызывать опасений.

В большинстве случаев родинки являются доброкачественными новообразованиями. Они редко исчезают сами по себе, размеры их могут меняться. И лишь пигментные родинки чаще других перерождаются в злокачественные опухоли, МЕЛАНОМЫ, особенно те, которые появились в течение жизни. Их росту и перерождению обычно способствуют травмы, постоянное трение, химические раздражители, длительное влияние солнечных лучей. При появлении пигментных новообразований кожи (пигментных родинок), чтобы избежать нежелательных осложнений в будущем, необходимо обращать внимание на следующие признаки:

— изменение размеров и окраски родинки; рост ее площади и в высоту; появление на фоне коричневого пятна более темных участков, особенно черного цвета или участков депигментации (белых пятен);

— появление в части пятна или по всей его поверхности растущего узла;

— шелушение или образование корок на поверхности пигментного пятна;

— мокнущие поверхности пятна, кровоточивость при дотрагивании и склонности к травматизации;

— воспаление вокруг основания родинки.

В случае длительного незаживания пигментной родинки или частого повторения воспалительного процесса следует обратиться к врачу. К сведению, новообразования на коже, которые были повреждены, подлежат иссечению в ближайшие дни после травмы.

Помните, что вопрос о необходимости оперативного удаления новообразований решает только врач, и только он один вправе делать подобные операции. А самолечение и лечение не у специалиста нанесут только вред вашему здоровью. Потому будьте всегда внимательны, осторожны и предусмотрительны ко всем новообразованиям на коже.

Каждый может получить исчерпывающую консультацию и лечение у врача дерматовенеролога в КВД Харьковского района: г. Харьков, ул. Котлова, 24 и Мерефянском кожно-венерологическом кабинете, расположенном в Мерефянской поликлинике, 30 кабинет.

М. Е. БОНДАРЕНКО, главный врач КВД Харьковского района,
В. В. ПОМАЗАННЫЙ, врач дерматовенеролог

■ Оголошення

О КРИЗИСЕ СЕМЬИ И МУЛЬТИКАХ «ПРО ЭТО»

(Окончание)

А жаль: хотелось бы, чтобы наши мальчики увидели идеал не в полуголой «отвязной девице», а в потенциальной Женщине и Матери. А девочкам бы снились не «качки» на «крутых тачках», а королевичи Елисеи, способные пойти за тридевять земель, чтобы найти свою царевну. Может тогда, подрастая, дети на подсознательном уровне научатся отсеивать «шелуху» и смогут избежать многих разочарований. Да и жизненные ориентиры будут несколько другими, нежели те, что приводят сегодня в ужас родителей и общество.

...Конечно, пропагандировать ханжескую мораль никто не собирается — от нее вреда не меньше. И не только западные мультики виноваты в том, что инфантилизм резко повзрослел, а семья перестала быть главным ориентиром для подрастающего поколения. ...И все-таки детский мультфильм должен быть светлым и позитивным, а герои — чистыми и добрыми. И восприятие мира у малыша должно проходить через призму доброй сказки, а не через «чернуху» современной жизни, четко отраженную в продукции западной киноиндустрии «для маленьких».

Ольга ПОПОВА

ГЛАЗАМИ МЕДИКОВ «СКОРОЙ ПОМОЩИ»

Виктория СТЕПКОВА

■ По следам публикаций

От работы медиков «скорой помощи», нередко связанной с риском и страшным нервным напряжением, очень часто зависит жизнь и здоровье больного. Но вот заслуженные «лавры», а порой и простые слова благодарности им, к сожалению, достаются не всегда...

Наша газета уже писала о том, как происходила эвакуация роженицы из занесенного снегом села Борисовка. Вот самые драматические часы этой истории, с момента поступления вызова и до передачи женщины специализированному автомобилю ГУ МЧС.

Первые две попытки прорваться в Борисовку

Рассказывает диспетчер Липецкой подстанции скорой помощи Елена Бабенко:

— В 3.45 поступил вызов Новиковой Татьяны Викторовны, 29 лет, третьи роды. Через 2 минуты, в 3.47, бригада №12 в составе: врач Козлова, фельдшер Никифорова, водитель Бабенко выехали на вызов.

Из-за снежных заносов машина «скорой помощи» двигалась с большим трудом, а доехав до поворота на Борисовку и вовсе вынуждена была остановиться. Попытка ехать дальше едва не окончилась катастрофой. Вспоминает фельдшер Нина Никифорова:

— Как только мы попытались свернуть на Борисовку, то тут же провалились в снег и еле выбрались. А в это время снегом продолжало заносить и обратную дорогу. Я кричу: «Надо поворачивать, мы здесь все погибнем!» А врач отвечает: «Нет, надо ехать». В общем, «весело» было!

Далее продолжает Елена Бабенко:

— В 4 часа Никифорова по рации сообщила: «Мы доехали до развилки в селе Глубоком, поворот на Борисовку. Дорогу занесло — пытались проехать, застряли, еле выбрались. Нужен трактор». Сама бригада скорой помощи, чтобы не оказаться занесенной снегом, вынуждена была вернуться на подстанцию.

Получив эту информацию, я сразу проинформировала центральную диспетчерскую в Карачевке и стала звонить в Циркуновский дортодел. Дежурный в дортоделе сказал, что вся техника занята на расчистке дорог, и предложил позвонить домой начальнику Михаилу Ганичеву (в 4 часа утра! — прим. авт.). Начальник автодора пообещал в кратчайшие сроки по мобильному телефону найти ближайший работающий трактор и направить его к нужной дороге.

В 4.31 из Борисовской амбулатории позвонила медсестра Виктория Манаенко и сообщила, что к ним привели роженицу. Понимая, что время терять нельзя, наша бригада в том же составе снова выехала к развилке.

Пока я звонила в дортодел, главный диспетчер позвонила главврачу скорой помощи и в МЧС. Как только я положила трубку — раздался звонок подполковника службы гражданской обороны ГУ МЧС в Харьковской области Андрея Джакели, который подробно расспросил меня о сложившейся ситуации и попросил держать в курсе происходящего.

В 5.20 позвонила главный диспетчер и сообщила, что трактор прибыл на место, но справиться с заносом не может, т. к. снег сильно спресован, требуется ротор. Эту информацию я передала в МЧС. В 6.10 поступил звонок из управления МЧС. И сказали, что на место выезжает ротор из города Харькова, поскольку работавший в Циркунах поломался. Бригада скорой помощи, опасаясь, что заметет и обратную дорогу, второй раз вернулась назад.

Где трактор не пройдет — там «скорая» проскочет

Далее, по словам Елены Бабенко, ситуация развивалась следующим образом:

— В 7.00 позвонили с отдельного поста МЧС с. Липцы и предложили свой план эвакуации: несколько дней назад машины МЧС попадали в подобную ситуацию с сильно занесенным снегом участками дороги, и смогли объехать их по полям. И они предложили посадить нашу бригаду на «пожарку» и еще раз попытаться прорваться в Борисовку. К концу моей смены, около 8 утра, машина МЧС забрала заступившую на следующую смену бригаду — врача Александру Пуляеву, фельдшера Ольгу Маркушину и санитарку Юлию Левину — и уже в третий раз выехали на помощь роженице.

Экипаж машины боевой. Слева направо: врач Александра Пуляева, диспетчер Елена Бабенко, фельдшер Нина Никифорова, водитель Григорий Бабенко

Вслед за машиной МЧС выехал и автомобиль «скорой помощи» все с тем же Григорием Бабенко за рулем, а вскоре бригада пересела в свою, родную машину.

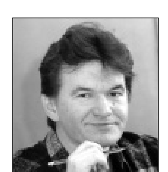
Продолжает врач Александра Пуляева:

— Впечатления от этой поездки, как от экстремальной, у меня не сохранились. Помню только момент, когда мы застряли, стали проваливаться, но потом выбрались и поехали дальше. Но об этом, наверное, вам лучше расскажет наш водитель Григорий Иванович. Было ли мне страшно, что мы можем оказаться в снежном заносе? Наверное, нет, просто в этот момент мои мысли были заняты другим. Ведь роды начались уже более 6 часов назад, а для женщины это уже третьи роды. И я всю дорогу пыталась представить, что нас ждет на месте и какие действия предпринимать. А ждать могло что угодно — и асфиксия ребеночка, и прилежание плаценты...

Далее рассказывает водитель Григорий Бабенко:

— Занесенный участок дороги, как и предполагалось, пришлось объезжать по полям. Водитель идущего впереди автомобиля заметил колею, проложенную со стороны Борисовки, и мы попробовали прорваться по ней. Но там было одно коварное место — заполненная снегом промоина, в которую провалился идущий впереди трактор (Т-50 — прим. авт.). С большим трудом его вытащила на буксире «пожарка». Идущий следом эвакуатор решил объехать это место левее, не зная точно, насколько далеко тянется промоина, и просто чудом выбрался из нее. Было такое впечатление, что автомобиль ее не переехал, а переплыл, чуть ли не до середины провалившись в снег. Ну, а я решил — раз тяжелый ЗИЛ прошел и «утоптал» нам дорогу, то и мы прорвемся. Далее мы шли вслед за трактором. А всего дорога до Борисовки, около 10 км, заняла у нас почти 2 часа.

И лишь на обратном пути, когда роженицу благополучно сдали на руки бригаде специализированной машины «скорой помощи» ГУ МЧС, измотанные медики и водитель смогли наконец вздохнуть спокойно. В этот день для них работа в режиме чрезвычайной ситуации закончилась.

Василь ЧИГРИН, фото автора

ДОБРІ НАМІРИ, ГАРНІ СПРАВИ…

Депутатські турботи

Депутат Харківської районної ради Михайло Бондаренко не на словах, а на ділі доводить свою турботу про добробут і благополуччя членів Утківської громади.

Михайло Бондаренко разом з ветеранами селища Утківка

Прискіпливим поглядом

Минулої осені, під час зустрічі з новообраними депутатами районної ради, голова Харківської райдержадміністрації Віталій Збукар зазначив: «Відтепер на усіх вас лежить величезна відповідальність за подальший розвиток Передмістя, за ефективну діяльність районної влади і місцевого самоврядування. Ідіть до людей, допомагайте їм у повсякденних справах, завойовуйте довіру і повагу до себе ефективною роботою і добрими справами...»

Цю вимогу очільника нашого району Михайло Бондаренко сприйняв як настанову до негайної дії і одразу ж включився у роботу на території закріпленої за ним Утківської селищної ради. Під час своїх поїздок сюди він, перш за все, визначив для себе основні пріоритети депутатської діяльності, виявив найболючіші проблеми і негаразди не лише мешканців Утківки, а й сіл Лелюки, Озеряни, Кринички, підпорядкованих громаді.

Навіть за порівняно короткий термін другої каденції депутатства Михайлу Євгеновичу вдалося зробити надзвичайно багато добрих справ, направлених на розвиток інфраструктури і благоустрою населених пунктів, поліпшення добробуту малозабезпечених верств населення, ветеранів війни і праці, дітей.

Вдалося вирішити першочергові питання — відремонтувати дах місцевої загальноосвітньої школи, провести суттєвий обсяг робіт з реконструкції Утківського будинку культури, відремонтувати проблемні ділянки доріг в Лелюках і Озерянах, навести порядок на місцевих цвинтарях, розпочати встановлення зовнішнього освітлення на центральних вулицях, продовжити подальшу газифікацію Озерян.

На початку року в Утківці також було відкрито Громадську приймальню депутата Бондаренка, де він проводить прийом місцевих жителів в останню п'ятницю кожного місяця. Проте, як свідчать самі люди, районного депутата можна зустріти тут набагато частіше. Така вже неспокійна вдача у цієї щирої і чуйної особистості.

Депутат районної ради Михайло Бондаренко ніколи не забуває поздоровити жінок, ветеранів, дітей зі святами — Новим роком, Різдвом, 8 Березня, Травневими святами, обов'язково вручаючи подарунки, грошові премії, квіти, святкові листівки відповідним категоріям населення.

Все заради злагоди

А напередодні відзначення 66-то ї річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні Михайло Бондаренко, разом зі своїми найближчими помічниками і соратниками: Жанною Александровою, Володимиром Помазанним, Зоєю Онищенко та дирекцією Утківської ЗОШ, влаштував в селищі біля пам'ятника загиблим воїнам мітинг-реквієм із художньо-меморіальною композицію, підготовленою учнями і вчителями школи. До речі, сам величний пам'ятник загиблим воїнам капітально реконструйований також зусиллями Бондаренка.

На урочистостях була також присутня Утківський селищний голова Ніна Каляка, голова первинної організації ветеранів Людмила Червона, депутати селищної ради, місцева громадськість.

У своєму вітальному виступі, звертаючись до присутніх, Михайло Бондаренко зазначив, що Велика Перемога стала доленосною подією не лише для України, а й для Європи, всього світу, адже позбавила людство фашистського ярма і жорстоких випробувань. Тому всі ми повинні бути щиро вдячними ветеранам: як живим, так і полеглим, за їхню мужність і героїзм, за визволення народів від коричневої чуми.

Квіти, матеріальна допомога і подарунки були вручені присутнім на святі ветеранам. Велику гірлянду та букети квітів поклали й до підніжжя пам'ятника.

Потім у селищному Будинку культури відбувся великий святковий концерт, підготовлений учасниками художньої самодіяльності загальноосвітньої школи та аматорами закладу культури.

Відзначення Дня Перемоги в Утківці, організоване і проведене за сприянням депутата Харківської районної ради Михайла Бондаренка, стало справжнім прикладом єднання і злагоди усіх мешканців громади, представників різних поколінь і уподобань. Все це результат напруженої і плідної роботи Михайла Євгеновича, який з перших днів своєї депутатської діяльності намагається згуртувати і об'єднати місцевих жителів, організувати їх на добрі справи, усунути будь-які протистояння, які, на жаль, ще зовсім недавно були характерними для повсякденного життя Утківської громади.

Мрії здійснюються

На подальший розвиток населених пунктів, розташованих поблизу Утківки, направлені гарні наміри і плани депутата Харківської районної ради Михайла Бондаренка. Вже в найближчій перспективі він планує впритул зайнятися благоустроєм і впорядкуванням Лелюків і Криночок. Незабаром європейського вигляду набуде святе джерело, купальня з цілющою водою і територія навколо храму в Озерянах. Сюди, до духовного символу Слобожанщини, не соромно буде привозити навіть іноземні делегації.

Поступово змінюється на краще й сама Утківка. Після реконструкції пам'ятника Бондаренко планує відродити й центральний сквер селища, де вже висаджуються молоді деревця, розбиваються клумби, встановлено лави. Незабаром тут з'явиться ще й сучасний ігровий майданчик для дітей.

Михайло Євгенович впритул взявся і за розвиток культурної сфери селища Утківка. За його планами, в Будинку культури вже скоро запрацює студія бальної хореографії та гурток брейк-дансу, де зможе займатися місцева молодь. Для цього будуть запрошені фахові спеціалісти.

Словом, планів, задумів і спеціальних проектів щодо розвитку Утківської громади у Михайла Бондаренка ще багато. Важливо те, що вони не залишаються лише на словах та на папері, а одразу активно втілюються в життя. І це неспроста. Адже сам Бондаренко — шанована в нашому районі людина, обіцянки якої ніколи не розходяться з ділом. І можна лише по-щирому позаздрити утківцям: нарешті в них з'явився надійний куратор, народний обранець, вірний помічник і організатор усіх благородних починань, який обов'язково відродить Утківку та найближчі до неї села.

Михайло Бондаренко зі своїм помічником, депутатом Утківської селищної ради Володимиром Помазанним вислуховує скаргу місцевої мешканки на одній із вулиць Утківки

За справу береться команда!

У колективі шкірвендиспансеру, який вже понад 35 років очолює почесний громадянин Харківського району Михайло Бондаренко, первинна організація Партії Регіонів одна із найзгуртованіших у Передмісті. На її рахунку чимало добрих справ.

Регіонали диспансеру беруть активну участь у громадському й суспільно-політичному житті району. Про це говорить хоча б той факт, що 4 із 14 членів первинної організації на сьогодні обрані депутатами різних рівнів. Сам Бондаренко є депутатом Харківської районної ради — за ним закріплена Утківська громада. Тому й не дивно, що вже понад рік увага Михайла Євгеновича та його однопартійців прикута не лише до розвитку Утківки, а й до благоустрою та впорядкування Лелюків, Верхньої і Нижньої Озерян, Криничок. Минулого та цього року працівники шкірвендиспансеру неодноразово приїздили сюди на суботники, показуючи місцевим жителям приклад згуртованої, суспільно-корисної праці.

Останній такий «суботник» відбувся 11 травня поблизу села Кринички. Саме тут проходить автотраса загальнодержавного значення Харків—Дніпропетровськ—Сімферополь—Ялта. А якраз біля Криничок, обабіч шосе, розташовується залізобетонна територіально-розподільча стела, на якій великими літерами написано: «Харківський район». За впорядкування та благоустрій цієї ділянки узбіччя уздовж автотраси відповідає керівництво Утківської громади. Через брак матеріально-технічних та людських ресурсів цю кількакілометрову ділянку не було змоги вчасно прибрати. І тоді на допомогу утківцям прийшов депутат Михайло Бондаренко та його підлеглі, які зранку прибули сюди аж із Харкова (за 40 кілометрів) і негайно зайнялися впорядкуванням узбіччя та побілкою стовбурів дерев уздовж автотраси.

Команда однодумців біля впорядкованої стели

Знаряддями праці, побілочним матеріалом та спецодягом працюючих забезпечили представники КП «Постачальник» на чолі з його директором Віктором Ісіченком, який, разом з Михайлом Бондаренком, окреслив фронт робіт та обсяги територій, що потребують впорядкування. Заради справедливості слід зазначити, що біля південного в'їзду до нашого району поблизу Криничок побілкою дерев та прибиранням займалася й Утківський селищний голова Ніна Каляка з кількома членами громади.

Проте найбільший обсяг робіт того дня вдалося зробити саме 12 представникам первинної партійної організації шкірвендиспансеру Харківського району:

— Депутат районної ради зі своїми підлеглими показали наглядний приклад того, як потрібно працювати на благо нашого рідного Передмістя, — сказав директор КП «Постачальник», депутат Мереф'янської міської ради Віктор Ісіченко. — Хоча приїхали переважно жінки, та працювали всі швидко і вправно. Часу не було навіть на перекури чи перерву на відпочинок. Вдалося зробити дуже багато: вирубати бур'ян і прибрати сухостій безпосередньо біля стели-вказівника та автобусної зупинки, побілити вапном стовпури дерев на відстані у понад 3 кілометри уздовж траси...

Зі слів самого Михайла Бондаренка, це не останній суботник первинної організації Партії Регіонів шкірвендиспансера. Розроблено чіткий графік громадсько-корисної праці з благоустрою та впорядкування населених пунктів Утківської селищної ради. Благоустрій рідного району давно вже став для місцевих регіоналів справжньою життєвою необхідністю, так само як і для невтомного депутата Михайла Бондаренка.

Василь ЧИГРИН, фото автора

■ *Знай наших!*

Свято гирьового спорту

У будинку культури сел. Кутузівка відбувся відкритий чемпіонат Харківського району з гирьового спорту, присвячений 66-тій річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

Це один з небогатьох видів спорту, історична спадщина якого є складовою національної культури України, адже вправи з гирями є неодмінним атрибутом народних свят і розваг. А на змагання прибули 95 спортсменів з ХНУВС, ХДЗВА, ХНАДУ, ХДАФК, ХНУПС, ХНАУ ім. В. В. Докучаєва, ДЮСШ-16, МГ ДЮСШ «Колос» Харківського району, Бабаївської та Кутузівської ЗОШ, Близнюківського району. Серед учасників змагань 12 майстрів спорту, 23 кандидати у майстри спорту, 26 першорозрядників, інші спортсмени масових розрядів і новачки. Змагання проходили з двоборства (поштовх та ривок гирь 16 та 24 кг згідно з віковими групами в різних вагових категоріях). Переможцями змагань у ваговій категорії до 60 кг став майстер спорту Жирілов Євген, у категорії до 90 кг — Гетьманов Олексій (обидва з ДЮСШ-16). Майстер спорту Канунніков Максим (ХДЗВА) переміг у ваговій категорії до 70 кг та в абсолютній. Серед дівчат майстер спорту Валентина Головченко (вагова категорія до 70 кг) зробила ривок гирі 16 кг 133 рази за 5 хвилин, а її подруга по команді майстер спорту Бакатова Яна (вагова котегорія +70 кг) зробила ривок 125 раз за 5 хвилин (обидві з ДЮСШ-16).

Серед вихованців Харківського району чемпіонами та призерами стали Е. Сотов, В. Перетяченко (обидва — сел. Кутузівка), КМС. І. Мушкатеров і КМС Р. Журавель (обидва — ХНАУ ім. В. В. Докучаєва), І. Романчук (сел. Бабаї) та інші. У командному заліку І місце посіла ДЮСШ — 16 (тренер — МС, ЗТУ Є. Плотніков), ІІ місце — ХНУВС (тренер А. Забора, МС М. Боровик), ІІІ місце — ХДЗВА (тренер МС О. Галашко).

Високоякісне суддівство змагань здійснювали: Президент міжнародної асоціації суддів з гирьового спорту, заслужений тренер України Б. Смірнов та голова Харківської федерації гирьового спорту, заслужений тренер Україїни Є. Плотніков.

Дипломами та медалями переможців та призерів змагань нагороджували директор Будинку культури С. Покотис та голова Харківського районного спортивного клубу Н. Сергієнко.

О. ДЕМІДЕНКО, голова організаційного комітету змагань

® *До відома*

Рішенням виконавчого комітету Покотилівської селищної ради №144 від 10.05.11 р. затверджено тарифи на обслуговування багатоквартирних житлових будинків на території селища Покотилівка у наступних розмірах:

— благоустроєні будинки першого типу — 2,36 грн./м^2;
— благоустроєні будинки другого типу — 1,58 грн./м^2;
— благоустроєні будинки третього типу — 0,47 грн./м^2.

А також затверджені тарифи рішенням виконавчого комітету Покотилівської селищної ради №138 від 10.05.11 р. на вивезення ПТВ у розмірі 7,33 грн. з однієї особи на місяць.

М. Ф. ШУБА, Покотилівський селищний голова

ВРЕМЯ НЕУТОМИМО БЕРЕТ СВОЕ...

70 лет исполнилось нашему односельчанину, уважаемому в с. Русские Тишки Семенец Николаю Акимовичу.

Речь пойдет о человеке, который прошел очень и очень трудный жизненный путь. Он родился в селе Грузском Белгородской области в 1941 году, за 2 месяца до начала той страшной войны, в многодетной, крестьянской семье. Из восьми человек Николай был восьмой — меньший. Село находилось в оккупации фашистами в течение 3 лет. Население было выброшено из домов, ютилось в сырых и холодных погребах. Фашисты отнимали у людей скот, птицу, зерно и теплую одежду. Холод, голод и болезни не сломили спасителей наших матерей — патриотов Родины. Народ победил несмотря на большие человеческие потери. Восстановилось народное хозяйство. Николай с ранних лет понял, что такое сельский труд. А вскоре умерла его спасительница — мать. И с 13-ти лет он пошел в люди.

На чужбине, вдали от своего села, в те тяжелые 50-е годы закончил среднюю школу, Ново-Оскольский техникум механизации и электрификации сельского хозяйства, оттуда и был направлен на работу в качестве инженер-механика в Грайворонскую сельхозтехнику Белгородской области. Затем 3 года службы в рядах Советской Армии — в ракетных войсках. После демобилизации из армии участвовал в строительстве одного из крупнейших время в Союзе ремонтно-механического завода в г. Белгороде. После завершения строительства работал бригадиром, мастером начальником цеха по ремонту крупногабаритной техники: тракторов, автомобилей и автокранов для работы их на строительстве гидроэлектростанций.

В стране шел прогресс во всех отраслях хозяйства. Правительством были развернуты в том числе и работы по мелиорации земель. Райком партии г. Белгорода направляет Николая Акимовича в эту отрасль возглавить отдел главного механика треста «Мелиоводстрой». На то время он являлся членом КПСС. Николай Акимович работал и неустанно повышал свои знания: поступил на вечерний факультет Белгородского университета ВПШ, который успешно закончил. После завершения учебы был направлен на работу в более ответственный участок в этом тресте — сначала возглавил автокрановую колонну, а затем стал начальником автобазы «Белгород Водстрой».

Учитывая высокий профессионализм Николая Акимовича, умение работать с людьми и руководить, партия направляет его на выполнение интернационального долга по технической помощи братскому народу Монголии. Четыре года работы на ответственном посту за границей Николай Акимович характеризовался как человек высокой работоспособности, ведь ему присущи такие качества, как целеустремленность, добросовестность и чувство высокой ответственности, за что он неоднократно поощрялся и награждался медалями, грамотами. После возвращения с загранкомандировки работал в совхозе им. Карла Маркса Харьковского района инженером-механиком, председателем профкома совхоза.

Жизненный уровень работников совхоза постепенно рос, но требовалось срочно решать социальные вопросы на селе, и в 1987 году на очередных выборах в местный совет население села избрало председателем Русско-Тишковского сельского совета Семенца Николая Акимовича. Люди не ошиблись в этом человеке как в добропорядочном, умном, принципиальном и справедливом руководителе. Он всегда имел свое мнение и твердо его отстаивал, следовал ленинским принципам — жить по правде и совести и отдавать все силы служению людям. И он сделал настоящий «революционный» поворот в социальном плане села — такие важные работы, как газификация сел Русские и Черкасские Тишки, строительство дорог с твердым покрытием, телефонизация, освещение улиц, очистка реки Харьков, строительство дороги 9 км села Петровки. Произведена реконструкция здания сельского совета, построено здание медамбулатории села и спортивный комплекс — футбольное поле и многое другое. Николай Акимович в качестве председателя Р. Тишковского с/совета работал 21 год. Сейчас он на заслуженном отдыхе.

Односельчане сердечно поздравляют Ветерана труда Николая Акимовича со славным юбилеем и желают ему доброго здоровья и благополучия. Спасибо ему, уважаемому человеку, за его добросовестный труд на благо нашего народа. Активного долголетия и неиссякаемой силы духа!

Односельчане Ю. Н. Шпинев, Н. Ф. Рак, Р. Я. Мирошник, С. В. Котляр, В. В. Левина и др.

РОБОТА ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

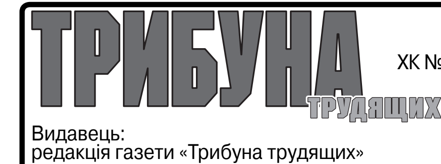
Харківська районна рада ветеранів України не припиняє свою роботу навіть у вихідні дні. Так, 14 травня було проведено позачерговий пленум, на якому підвели підсумки святкування 66-тої річниці Перемоги.

М. Мироновський відзначив, що в усіх населених пунктах району люди вшанували пам'ять загиблих воїнів. Від імені всіх членів ради ветеранів її голова висловив слова подяки на адресу начальника Південної залізниці Віктора Остапчука і начальника вокзалу Харків-Пасажирський Леоніда Чалого за організовану для них екскурсію до Державного військово-історичного музею «Прохорівське поле».

Михайло Данилович звернув увагу всіх присутніх і на те, що попереду ще одна дата, пов'язана з Великою Вітчизняною війною — 70 років з дня її початку, яка буде відзначатися 22 червня 2011 року як День скорботи. Уже зараз необхідно вести підготовку до цього дня.

Нехай же бажання працювати, піклування про тих, хто цього потребує, не залишається справою тільки членів ветеранської ради. Кожен із нас повинен пам'ятати і допомагати тим, завдячуючи кому ми живемо під мирним небом.

А. П. БУТ, керівник прес-центру Харківської районної організації ветеранів України

Видавець: редакція газети «Трибуна трудящих»

Свідоцтво про державну реєстрацію ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Засновники: Харківська районна рада, Харківська районна державна адміністрація

Наш сайт: **http://www.tribune.kharkov.ua**
Офіційний сайт ХРДА: **http://www.khrda.gov.ua**

Виходить щосереди та щосуботи українською та російською мовами.
Адреса редакції: 61052, м. Харків, вул. Червоноармійська, 4.
E-mail: Tribuna2009@mail.ru
Тел. 712-00-56. **Тел./факс** 712-37-10.
В. о. головного редактора: Микола Хорошев.
Відповідальний за випуск: Ольга Попова.
Літературний редактор: Ганна Положій.
Верстка: Інна Денисенко.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст. Відповідальність за зміст та достовірність інформації у публікаціях несе автор, а в рекламних матеріалах (®) — рекламодавець. Редакція не завжди поділяє позицію авторів. Листи, рукописи і фотокартки не рецензуються і не повертаються. Листування з читачами тільки на сторінках газети. При використанні матеріалів посилатися на газету обов'язково.

Газета надрукована у друкарні ВАТ «Видавництво «Харків». Московський просп., 247, МСП, Харків, 61037.
Зам. 9-
Тираж **2894** примірників.
Передплатний індекс 61805